

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Учасникам X Міжнародної науково-практичної конференції та XXV Всеукраїнських педагогічних читань «Творча спадщина Василя Сухомлинського у вітчизняному та міжнародному вимірах»

Шановні учасники урочистого зібрання!

Шановні колеги, друзі!

Від імені Верховної Ради України щиро вітаю учасників Урочистого зібрання, присвяченого 100-річчю від дня народження видатного філософа, педагога сучасності, письменника, поета, громадського діяча Василя Олександровича Сухомлинського.

Мені приємно, що святкування цієї дати відбувається не лише на державному рівні, а й в міжнародному масштабі: на 39-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було прийняте рішення про відзначення у 2018 році на рівні ЮНЕСКО 100-річчя від дня народження Василя Сухомлинського. Ушановування спадщини видатного педагога має на меті не просто засвідчити повагу до одного з найавторитетніших педагогів і гуманістів ХХ століття, а й наочно продемонструвати розуміння широким загалом значущості і актуальності його вчення для сучасної педагогічної науки, виховання майбутніх поколінь.

Одна з ідей Василя Сухомлинського – ідея особистісного підходу до роботи з дітьми, який ґрунтується на повазі, дбайливому ставленні до маленької людини як до найвищої цінності, її праві на свободу і гідність як неповторної індивідуальності. «Що було найголовнішим у моєму житті? Без роздумів відповідаю: любов до дітей». Ці слова Сухомлинського є взірцем педагогічної мудрості, у яких втілений досвід вчителя, за чиїми плечима непрості роки творчої праці. Вони призначені не просто для осмислення філософських роздумів великого педагога, а й мають велике значення для практики сьогодення з огляду на складність завдань, які стоять перед сучасною школою.

Не менш актуальними є слова великого педагога: «У школі вчать не тільки читати, писати, думати, пізнавати навколишній світ та багатства науки і мистецтва. У школі вчать жити. У школі вчаться жити». Сухомлинський вбачав у школі не лише освітню інституцію, а передусім громадський центр і традиційний духовний осередок місцевої спільноти, який має сприяти розвитку демократичної політичної культури, формуванню громадянської компетентності та відповідальності молодих людей.

Праці великого педагога-гуманіста «Серце віддаю дітям», «Як ми виховали мужнє покоління», «Праця і моральне виховання» та багато інших є невичерпним джерелом ідей, мудрості, натхнення для сучасних педагогів. Екстраполюючи ідеї Сухомлинського на українське сьогодення, можна стверджувати, що головними завданнями сучасної школи і

вчителя повинні стати виховання людяності, формування свідомого громадянина, який виявляє готовність та бере участь у житті своєї громади, держави.

Ми всі несемо відповідальність за недопущення сьогодні і в майбутньому «стандартних провалів» України. Рівно ж як і за те, щоб наше суспільство вибудовувалося на міцних духовних, світоглядних, ідейних засадах. Повернути українському суспільству віру у великі ідеї та ідеали, вказати новим поколінням молодих українців правильний шлях у майбутнє, виховати в них повагу і любов до України, чітку громадянську позицію – ось домінуючий виклик і завдання, що постають перед педагогічною громадськістю. Лише у поєднанні з чітко сформованою громадянською позицією, відчуттям відповідальності за душу дитини вчительська професія наповнюється змістом.

І в цьому сьогодні полягає подвижницька діяльність учителів, які, незважаючи на проблеми і випробування останнього десятиліття, залишаються на висоті своєї суспільної місії, зберігають кращі традиції свого професійного цеху. Усе це заслуговує найтепліших слів і найсхвальніших оцінок. А водночас зобов'язує державу і владу до того, щоб громадянська свідомість учнів формувалася не лише ентузіазмом наших освітян, а й ґрунтувалася на достатніх організаційних і матеріальних підвалинах.

Верховна Рада України приділяє постійну увагу розвитку освіти та її законодавчому забезпеченню. Нещодавно ухвалені базові закони «Про освіту» та «Про вищу освіту» започаткували низку системних змін у сфері освіти. Забезпечення реалізації та виконання вимог освітнього законодавства, особливо в частині соціального захисту вчителів, є одним із викликів сьогодення. Переконали, що влада має достатньо розуміння, засобів і відповідальності, щоби повернути учительству авторитет у суспільстві, компенсувати недодане. Ми стоїмо перед проблемою, як підвищити статус учителя в суспільстві. Її маємо вирішувати спільними зусиллями влади і всіх освітянських інституцій. Це і буде внесок у вирішення проблем соціально-економічного розвитку країни, крок до відродження духовності і розвитку культури народу.

Бажаю всім нам здоров'я, добра, миру і великих успіхів у навчанні та вихованні громадянської свідомості підрастаючого покоління.

Андрій ПАРУБІЙ